

Barraca de vinya 6 - 23227

Pallejà

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Els Tres Turons.
Emplaçament A uns 60 m al sud-est dels Tres Turons. S'hi pot arribar des del camí de les Rovires.
Alçada: 160

Coordenades:

Latitud: 41.433718500967
Longitud: 1.9844216080012
UTM Est (X): 415150
UTM Nord (Y): 4587404

Classificació

Número de fitxa 08157 - 61
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XVIII-XIX
Estat de conservació Regular
Notes de conservació: Petit enderroc.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Observacions protecció: El mes de novembre de 2018 l'art de la pedra seca va passar a formar part de la llista de Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat de la UNESCO pel fet de desenvolupar un paper essencial en la prevenció de corriments de terres, inundacions i allaus.
Número inventari Barraca 23227 de la Wikipedra
Generalitat i altres inventaris
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada

Titular: 08156A001000050000FF
Autoria de la fitxa Ainhoa Pancorbo Picó
Data de registre de la fitxa: dv., 27/01/2023 - 09:25

Descripció

Construcció del tipus àeria adosada a un marge, de planta circular de 2,5 m de diàmetre i una alçada d'1,5 m a la part central. Està orientada al sud-est, amb una porta acabada amb llinda plana. El mur perimetral fa entre 70 i 80 cm de gruix. Construïda amb pedra vermella de sauló abundant a la zona. La porta fa 70 cm d'amplada a la part externa per 50 cm a la interna. Està envoltada per densa vegetació (arítjol, esbarzers, garrigues, aladern, llentiscla...), la qual cosa en dificulta l'accés. Part frontal presidida per dos pins blancs.

Està situada a la zona coneguda dels Tres Turons entre dues línies elèctriques. Tot i que hi ha una pista forestal a prop és de difícil accés, la part posterior orientada a nord està totalment integrada al marge i al terra del bosc, la qual cosa fa difícil la seva localització.

(Extret d'Emili Santiago, autor de la fitxa de la Wikipedra)

Història

Les característiques pròpies del territori han obligat l'ús de tècniques, com la pedra seca, per a fer productives i treure el màxim rendiment de les terres de cultiu. Aquestes construccions han modulat el paisatge i el sistema agrari de moltes de les comarques catalanes, sobretot des del segle XVIII i XIX, quan la vinya va esdevenir el conreu principal del territori. Són unes estructures relacionades, principalment, amb aquest conreu i també amb el de l'olivera i de l'ametller.

Bibliografia

- CONGOST, Rosa *et alii*. (2010). *La pedra seca. Evolució, arquitectura i restauració*. Edicions Brau.

Enllaços d'interès:

[Wikipedra. Construccions en pedra seca \(barraca 23227\)](#)

